

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 26CoE/32/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4315213656
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 07. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Pavol Pilek
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2020:4315213656.2

Uznesenie

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Pavla Pileka a členov senátu Mgr. Erika Németha a JUDr. Lenky Kostolanskej, v exekučnej veci oprávneného: CD Consulting s.r.o., so sídlom Příkop 843/4, Zábřdovice, 602 00 Brno, Česká republika, IČ: 264 29 705, proti povinnému: C. J., nar. XX.XX.XXXX, trvalý pobyt K. L. XXX, o vymożenie peñažného plnenia vo výške 138,- eur s príslušenstvom, o odvolaní oprávneného proti uzneseniu Okresného súdu Levice č. k. 4Er/1953/2015 - 38 z 9. decembra 2016, takto

rozhodol:

I. Odvolací súd odvolanie oprávneného proti uzneseniu Okresného súdu Levice č. k. 4Er/1953/2015 - 38 z 9. decembra 2016 o d m i e t a .

II. Odvolací súd povinnému nárok na náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

o d ō v o d n e n i e :

1. Okresný súd Levice ako súd prvej inštancie a exekučný súd, uznesením označeným v záhlaví, rozhodol tak, že návrh na zmenu účastníka konania zamietá (I. výrok), exekúciu zastavuje (II. výrok), povinnému náhradu trov konania nepriznáva (III. výrok) a o trovách exekúcie rozhodne po právoplatnosti uznesenia o zastavení exekúcie (IV. výrok).

2. Súd prvej inštancie uznesenie právne založil na ustanoveniach § 37 ods. 3 až 5, § 39 ods. 4, § 243f ods. 1, 5 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok).

3. Súd prvej inštancie uznesenie v podstate odôvodnil tým, že dňa 29.01.2016 bolo súdu prvej inštancie prostredníctvom súdneho exekútora doručené podanie spoločnosti Private Capital Investments Limited, v ktorom táto opísala rozhodujúce skutočnosti týkajúce sa vzťahu oprávneného - spoločnosti CD Consulting s.r.o. s povinným a súdny exekútor zároveň navrhol pripustiť zmenu účastníkov konania na strane oprávneného, keď na základe predloženej rámcovej zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 23.12.2015 bola pohľadávka oprávneného, vymáhaná v exekúcii, postúpená na spoločnosť Private Capital Investments Limited. Súd prvej inštancie konštatoval, že spoločnosť Private Capital Investments Limited, ktorá opísala uvedené rozhodujúce skutočnosti, nie je prvotným ani iným majiteľom cenného papiera - vlastnej zmenky, nie je indosatárom, a teda svoje právo nepreukazuje nepretržitým radom indosamentov a nemá žiaden vlastný vzťah k povinnému, čo sama uvádza v doplnení návrhu na vykonanie exekúcie. Čo sa týka zmeny účastníkov exekučného konania, podľa právnej úpravy obsiahnutej v § 37 Exekučného poriadku ak dôjde k prevodu alebo prechodu práv a povinností vyplývajúcich z exekučného titulu, k zmene účastníka exekučného konania dôjde až na základe právoplatného rozhodnutia exekučného súdu o pripustení zmeny účastníka. Účastníkom sa v tomto prípade rozumie pôvodný nositeľ práva, nie jeho nadobúdateľ - t. j. oznamovaciu povinnosť má pôvodný oprávnený. Exekučným titulom je vykonateľný rozsudok Okresného súdu Levice č. k. 16C/67/2014 - 24, z ktorého odôvodnenia vyplýva, že bol vydaný v konaní, v ktorom sa uplatňoval nárok zo zmenky. Spoločnosť CD Consulting s.r.o. je v prejednávanej veci účastníkom konania na strane oprávneného

od začatia exekučného konania až doposiaľ, keďže neexistuje právoplatné rozhodnutie exekučného súdu, ktorým by ako oprávneného do konania pripustil akýkoľvek iný subjekt. Spoločnosť CD Consulting s.r.o. bola oprávneným aj ku dňu 23.12.2015, kedy mu zákon ako oprávnenému uložil povinnosť doplniť návrh na vykonanie exekúcie o náležitosti podľa § 39 ods. 4 Exekučného poriadku a bola oprávneným počas celej zákonom stanovenej lehoty na toto doplnenie, t. j. do 22.01.2016 do 24:00 hod. Oprávnený - spoločnosť CD Consulting s.r.o. si túto povinnosť do uplynutia stanovenej lehoty nespĺnila. Keďže do dňa vydania rozhodnutia súdu nebolo súdu doručené žiadne podanie, ktorým by oprávnený - spoločnosť CD Consulting s.r.o. doplnil rozhodujúce skutočnosti týkajúce sa vlastného vzťahu s povinným, ktorý, ako vyplýva z exekučného titulu, bol vystaviteľom zmenky, príp. vzťahu medzi povinným a predošlým majiteľom zmenky, keďže opäť z exekučného titulu vyplýva, že oprávnený je indosatárom zmenky, pričom ako vyplýva z ustanovenia § 39 ods. 4 Exekučného poriadku, uložená povinnosť doplniť návrh na vykonanie exekúcie sa vzťahuje aj na indosatára zmenky. Súd prvej inštancie ako exekučný súd preto dospel k záveru, že oprávnený zmeškal zákonnú 30-dňovú lehotu na uskutočnenie tohto doplnenia. Právnym následkom nespĺnenia tejto zákonnej povinnosti je podľa § 243f ods. 5 Exekučného poriadku zastavenie exekúcie. Súd prvej inštancie preto podľa § 243f ods. 5 Exekučného poriadku exekúciu zastavil. O náhrade trov účastníkov exekučného konania rozhodol súd prvej inštancie podľa § 251 a § 256 ods. 1 CSP v spojení s § 200 ods. 1 Exekučného poriadku tak, že oprávnený, ktorý procesne zavinil zastavenie konania, by bol povinný povinnému zaplatiť náhradu trov konania, avšak keďže povinnému žiadne trovy nevznikli, súd mu ich náhradu nepriznal. O trovách exekúcie súd prvej inštancie podľa § 200 ods. 5 Exekučného poriadku nerozhodoval, keďže nemal ich vyčíslenie k dispozícii a o týchto rozhodne preto samostatným uznesením po právoplatnosti rozhodnutia.

4. Uvedené uznesenie súdu prvej inštancie napadol v celom rozsahu včas podaným odvolaním oprávnený ako odvolateľ. Z odvolacích dôvodov vymedzených v odvolaní (ktoré odvolací súd z dôvodu hospodárnosti konania na tomto mieste bližšie neuvádza, keďže tieto sú relevantné len pri vecnom prejednávaní odvolania, na ktoré nie sú v prejednáwanej veci splnené podmienky) oprávnený v odvolacom návrhu navrhoval, aby súd odvolaniu v celom rozsahu vyhovel, zrušil napadnuté uznesenie a priznal oprávnenému náhradu trov konania za podané odvolanie.

5. Krajský súd v Nitre ako odvolací súd (§ 34 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok - ďalej len „Civilný sporový poriadok“ alebo „CSP“) najskôr zisťoval mimo odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario), či sú naplnené procesné podmienky prípustnosti odvolania, výlučne za naplnenia ktorých možno odvolanie vecne prejednať. Odvolanie totiž možno meritórne prejednať, teda na jeho základe vykonať odvolací prieskum ním napadnutého rozhodnutia, výlučne za kumulatívneho naplnenia procesných podmienok prípustnosti odvolania, ktorými sú (vychádzajúc z § 386 CSP): i/ prípustný predmet odvolania - t. j. odvolanie smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému zákon takýto opravný prostriedok pripúšťa, ii/ zachovanie zákonnej lehoty na podanie odvolania - t. j. podanie odvolania v zákonom stanovenej lehote, iii/ procesná legitímácia odvolateľa - t. j. podanie odvolania subjektom oprávneným na podanie takéhoto opravného prostriedku a iv/ dodržanie zákonných náležitostí odvolania - t. j. odvolanie má zákonom predpísané náležitosti, alebo ich síce nemá, avšak vady odvolania nebránia pokračovaniu v odvolacom konaní. Ak ktorákoľvek z uvedených procesných podmienok prípustnosti odvolania splnená nie je, odvolací súd bez toho, aby vykonal vecný (meritórny) odvolací prieskum napadnutého rozhodnutia, odvolanie podľa § 386 CSP (z procesných dôvodov) odmietne.

6. Podľa § 386 písm. c) CSP, odvolací súd odmietne odvolanie, ak smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je odvolanie prípustné.

7. Podľa § 355 ods. 2 CSP, proti uzneseniu súdu prvej inštancie je prípustné odvolanie, ak to zákon pripúšťa.

8. Podľa § 243f ods. 1 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) (ďalej len „Exekučný poriadok“), v exekučných konaniach, ktoré sa začali pred účinnosťou tohto zákona, a v ktorých sa odo dňa účinnosti tohto zákona vyžadujú pri podaní návrhu na vykonanie exekúcie náležitosti podľa § 39 ods. 4 je oprávnený povinný doplniť návrh na vykonanie exekúcie podľa § 39 ods. 4 do 30 dní odo dňa účinnosti tohto zákona.

9. Podľa § 243f ods. 2 Exekučného poriadku, na exekučné konania podľa odseku 1, v ktorých do účinnosti tohto zákona nebolo rozhodnuté o žiadosti o udelenie poverenia sa ustanovenia § 39 ods. 4 a § 40 použijú rovnako.

10. Podľa § 243f ods. 5 Exekučného poriadku, ak oprávnený návrh na vykonanie exekúcie nedoplní v lehote podľa odseku 1, súd exekúciu zastaví.

11. Podľa § 37 ods. 3 Exekučného poriadku, v znení účinnom do 31.03.2017, proti inému než tomu, kto je v rozhodnutí označený ako povinný, alebo v prospech iného než toho, kto je v rozhodnutí označený ako oprávnený, možno vykonať exekúciu, len ak sa preukázalo, že naňho prešla povinnosť alebo právo z exekučného titulu podľa § 41. Ak nastanú skutočnosti, na ktorých základe dochádza k prevodu alebo prechodu práv a povinností vyplývajúcich z exekučného titulu, sú účastníci konania povinní bez zbytočného odkladu písomne oznámiť tieto skutočnosti exekútorovi. Oznámenie musí byť doložené listinou preukazujúcou prevod alebo prechod práv alebo povinností. Návrh na pripustenie zmeny účastníkov konania je exekútor povinný súdu doručiť v lehote 14 dní odo dňa, keď sa o týchto skutočnostiach dozvedel. Súd rozhodne do 60 dní od doručenia návrhu uznesením. Rozhodnutie sa doručí exekútorovi, oprávnenému a povinnému, ktorí sú označení v exekučnom titule, a tomu účastníkovi, na ktorého právo alebo povinnosť prešla.

12. Podľa § 200 ods. 5 Exekučného poriadku, v znení účinnom do 31.03.2017, ak súd rozhodne o zastavení exekúcie, rozhodne aj o tom, kto a v akej výške platí trovy exekúcie.

13. Podľa § 386 písm. d) CSP, odvolací súd odmietne odvolanie, ak nemá náležitosti podľa § 363, ak pre vady odvolania nemožno v odvolacom konaní pokračovať.

14. Podľa § 363 CSP, v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

15. Podľa § 365 ods. 3 CSP, odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

16. Podľa § 373 ods. 1 CSP, ak odvolanie obsahuje odstrániteľné vady, súd prvej inštancie vyzve odvolateľa, aby chýbajúce náležitosti doplnil, a poučí ho o následkoch neodstránenia väd odvolania. Súd nevyzýva na doplnenie odvolacích dôvodov.

17. Odvolací súd úvodom tejto časti uvádza, že Civilný sporový poriadok ako primárny procesnoprávny predpis upravujúci odvolacie konanie v civilných veciach (vrátane exekučných vecí vzhľadom na absenciu osobitnej úpravy odvolacieho konania v týchto veciach) je vo vzťahu k prípustnosti odvolania založený na koncepcii, keď je odvolanie prípustné len proti tým uzneseniam súdu prvej inštancie (resp. len proti tomu výroku uznesenia), pri ktorých samotný Civilný sporový poriadok (§ 357 CSP) alebo osobitný právny predpis (napr. v intenciách prejednávanej veci najmä Exekučný poriadok ako *lex specialis*) výslovne pripúšťa právo podať odvolanie (§ 355 ods. 2 CSP).

18. Súd prvej inštancie napadnutým uznesením v I. výroku rozhodol, že návrh na zmenu účastníka konania zamietla, pričom vychádzajúc z odôvodnenia, toto rozhodnutie právne založil na ustanoveniach § 37 ods. 3 až 5 Exekučného poriadku.

19. V II. výroku napadnutého uznesenia súd prvej inštancie rozhodol, že exekúciu zastavuje, pričom z jeho odôvodnenia vyplýva, že exekúciu zastavil na právnom základe ustanovenia § 243f ods. 5 Exekučného poriadku, keďže oprávnený nedoplnil návrh na vykonanie exekúcie podľa § 39 ods. 4 Exekučného poriadku do 30 dní odo dňa účinnosti zákona, ktorým bol okrem iného do Exekučného poriadku doplnený § 243f a zmenený § 39 ods. 4.

20. V IV. výroku napadnutého uznesenia si súd prvej inštancie vymienil rozhodnutie o trovách exekúcie podľa 200 ods. 5 Exekučného poriadku až po právoplatnosti uvedeného uznesenia.

21. K uvedeným výrokom napadnutého uznesenia (t. j. k I., II. a IV. výroku) odvolací súd uvádza, že žiadne ustanovenie Exekučného poriadku a ani iného zákona (najmä Civilného sporového poriadku, v rozsahu, v ktorom je aplikovateľný aj na exekučné konanie - § 9a ods. 1 v spojení s § 243h ods. 1 veta prvá Exekučného poriadku) neustanovuje, že proti uzneseniu (resp. v prejednávanej veci proti tým výrokom uznesenia), ktorým súd prvej inštancie rozhodol 1/ v I. výroku o zamietnutí návrhu na zmenu účastníka konania (§ 355 ods. 2 CSP v spojení s § 37 ods. 3 a 5 e silentio Exekučného poriadku), 2/ v II. výroku o zastavení exekúcie podľa § 243f ods. 5 Exekučného poriadku (§ 355 ods. 2 CSP v spojení s § 243f ods. 5 e silentio Exekučného poriadku) a 3/ v IV. výroku vo veci trov exekúcie (§ 355 ods. 2 CSP v spojení s § 200 ods. 5 e silentio Exekučného poriadku), je odvolanie prípustné.

22. Z týchto dôvodov, keď žiadny zákon výslovne nepripúšťa právo podať odvolanie proti žiadnemu z uvedených troch výrokov uznesenia súdu prvej inštancie (ktoré sú obsahom I., II. a IV. výroku napadnutého uznesenia), ktoré napadol oprávnený odvolaním, sú vo vzťahu k týmto výrokom napadnutého uznesenia naplnené dôvody odmietnutia odvolania oprávneného podľa § 386 písm. c) CSP.

23. Čo sa týka III. výroku napadnutého uznesenia, v tomto súd prvej inštancie rozhodol o náhrade trov účastníkov exekučného konania, pričom podľa odôvodnenia toto rozhodnutie založil okrem iného na § 256 ods. 1 CSP.

24. Civilný sporový poriadok v prípade odvolania, ktoré je jedným z podaní vo veci samej (§ 123 ods. 2 CSP) stanovuje nad rámec všeobecných náležitostí každého podania v § 363 CSP ešte určité osobitné náležitosti. Podľa uvedeného ustanovenia v odvolaní je odvolateľ popri všeobecných náležitostiach podania povinný vymedziť okrem iného aj dôvody, pre ktoré rozhodnutie (v napadnutom rozsahu) považuje za nesprávne (t. j. vymedziť odvolacie dôvody).

25. Ak preto v odvolaní nie je vo vzťahu k niektorému z napadnutých výrokov rozhodnutia súdu prvej inštancie identifikovaný žiadny odvolací dôvod, ktorý by zodpovedal prípustnému odvolaciemu dôvodu tak, ako sú tieto vymedzené v § 365 ods. 1 alebo ods. 2 CSP, má odvolanie vady. V prípade tejto vady - teda v prípade absencie prípustného odvolacieho dôvodu v odvolaní vo vzťahu k výslovne napadnutému výroku, ale súd odvolateľa na jej odstránenie - teda na doplnenie dôvodov odvolania - podľa výslovného zákonného príkazu obsiahnutého v § 373 ods. 1 veta druhá CSP, nevyzýva. Túto vadu síce môže odvolateľ odstrániť, avšak len do uplynutia lehoty na podanie odvolania, keďže podľa § 365 ods. 3 CSP odvolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. Pokiaľ preto po uplynutí odvolacej lehoty neobsahuje odvolanie vo vzťahu k výslovne napadnutému výroku riadne vymedzený odvolací dôvod, ktorý je prípustným odvolacím dôvodom podľa § 365 ods. 1 a ods. 2 CSP, odvolací súd podľa § 386 písm. d) CSP bez ďalšieho odvolanie odmietne, keďže absencia prípustného odvolacieho dôvodu je vadou odvolania, pre ktorú nemožno v odvolacom konaní pokračovať. Odvolací súd je totiž v zásade dôvodmi odvolania podľa § 380 CSP viazaný a pre odvolacie konanie v exekučných veciach zákon z tejto viazanosti neustanovuje žiadne výnimky.

26. Oprávnený v odvolaní síce výslovne uviedol, že proti napadnutému uzneseniu súdu prvej inštancie podáva odvolanie v celom rozsahu a rovnako tak v odvolacom návrhu sa výslovne domáhal zrušenia napadnutého uznesenia v celom rozsahu, avšak v ostatnom obsahu odvolania, obsahujúcom odvolacie dôvody, tieto uviedol len vo vzťahu k I. výroku napadnutého rozhodnutia (ktorým súd prvej inštancie zamietol návrh na zmenu účastníka konania) a vo vzťahu k II. výroku (ktorým súd prvej inštancie exekúciu zastavil). Vo vzťahu k IV. výroku a ani III. výroku (ktorým súd prvej inštancie rozhodol o náhrade trov účastníkov exekučného konania podľa § 256 ods. 1 CSP) neuviedol odvolateľ žiadne odvolacie dôvody. Odvolacie dôvody vo vzťahu k napadnutému III. výroku uznesenia súdu prvej inštancie nedoplnil ani po podaní odvolania, najneskôr v lehote na podanie odvolania, v ktorej jedinej možno účinne ešte odvolacie dôvody podľa § 365 ods. 3 CSP doplniť.

27. Odvolanie oprávneného v časti, v ktorej smeruje proti III. výroku uznesenia súdu prvej inštancie preto trpí v súčasnosti už neodstrániteľnou vadou, ktorá bráni vecnému prejednaní odvolania, a pre ktorú nemožno v odvolacom konaní z už uvedených dôvodov ďalej pokračovať. Týmito skutočnosťami je súčasne podľa § 386 písm. d) CSP naplnený dôvod odmietnutia odvolania oprávneného v rozsahu, v ktorom smeruje proti uvedenému III. výroku uznesenia súdu prvej inštancie.

28. Odvolací súd z uvedených dôvodov odvolanie oprávneného proti napadnutému uzneseniu súdu prvej inštancie v celom rozsahu podľa § 386 CSP odmietol, keď v rozsahu, v ktorom smeruje proti I., II. a IV. výroku napadnutého uznesenia je daný dôvod odmietnutia odvolania podľa § 386 písm. c) CSP (bod 22. odôvodnenia) a v rozsahu, v ktorom smeruje proti zostávajúcemu III. výroku napadnutého uznesenia je daný dôvod odmietnutia odvolania podľa § 386 písm. d) CSP (bod 27. odôvodnenia).

29. O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1 a § 255 ods. 1 CSP. V odvolacom konaní v plnom rozsahu úspešnému povinnému (keď doktrína civilného procesného práva odmietnutie odvolania po procesnej stránke považuje za neúspech v konaní) síce vznikol nárok na náhradu trov odvolacieho konania, a to v plnom rozsahu, avšak keďže mu žiadne trovy odvolacieho konania nevznikli, odvolací súd rozhodol, že povinnému sa náhrada trov odvolacieho konania nepriznáva. Odvolací súd síce v zmysle ustanovenia § 262 ods. 1 CSP mal rozhodovať len o nároku na náhradu trov odvolacieho konania, ale keďže v takom prípade by o výške náhrady trov konania po právoplatnosti rozhodnutia musel rozhodovať podľa § 262 ods. 2 CSP súd prvej inštancie, aj keď už v čase rozhodovania odvolacieho súdu bolo z obsahu spisu zrejmé, že povinnému žiadne trovy odvolacieho konania nevznikli, preto v záujme, aby bola vec čo najrýchlejšie prejednaná a rozhodnutá v zmysle čl. 17 CSP rozhodol, že povinnému sa náhrada trov odvolacieho konania nepriznáva.

30. Z uvedených dôvodov odvolací súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

31. Toto rozhodnutie odvolacieho súdu prijal senát pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je dovolanie prípustné (§ 202 ods. 4 Exekučného poriadku v znení zákona č. 2/2017 Z. z. v spojení s absenciou prechodných ustanovení novelizačného zákona č. 2/2017 Z. z. k opravným konaniam; uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky č. k. II. ÚS 185/2018-15 z 12. apríla 2018).